

РЕШЕНИЕ

№ 6898

гр. София, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 78 СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. САВЧЕВ

при участието на секретаря РУМЯНА Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. САВЧЕВ Гражданско дело № 20221110116068 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр.София, 21.06.2022 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II-ро Гражданско отделение, 78 с-в в открито заседание на седми юни 2022 год. , в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ПЕТЪР САВЧЕВ

при секретаря Румяна Дночева, като разгледа докладваното от съдията гр. дело № 16068/2022 год. , за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т.т. 1, 2, 3 от КТ.

Ищецът АЛ. С. Й., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „...4 твърди в депозираната си искова молба, че е работил по трудов договор с ответника „... на длъжността „..... Твърди, че първоначално подписал Трудов договор № РД 13-85/04.08.2017 г. , в който било посочено, че е със средно образование, който трудов договор бил изменен с Допълнително споразумение № 13/24/20.06.2018 г. , в което отново било посочено, че е със средно образование, както и с Допълнително споразумение № 13/44/10.12.2019 г. , в което отново било посочено, че е със средно образование. Твърди, че на 20.06.2018 г. , по време на подписването на първото споразумение и преди подписването на второто, му била връчена длъжностна характеристика за длъжността „Администратор информационни системи” , в която било написано, че за длъжността се изисква минимална образователна степен висше образование „магистър”. По този начин, ответникът бил приел степента на образование на ищеца – средно, и сключил, съответно – изменил, трудовия договор, независимо от вече въведеното именно от работодателя изискване за висше образование за заемане на длъжността. Въпреки това, и независимо, че нямало нормативно изискване за заемане на длъжността на ищеца, със заповед № РД-11-45/31.01.2022 г. , трудовото му правоотношение било прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ – поради липса на необходимо образование и професионална квалификация. Счита, че заповедта за уволнението му е незаконосъобразна, поради което моли същата да бъде отменена, като такава, както и да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност. Твърди, че вследствие на уволнението е останал безработен, поради което моли присъждане на обезщетение в размер на 18 333,60 лв. */искът се поддържа след изменението му по реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК, допуснато с протоколно определение от 07.06.2022 г./*, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Претендира деловодни разноски.

Ответникът оспорва исковете и моли да бъдат отхвърлени като неоснователни, по съображения, изложени в отговора на исковата молба. Прави евентуално възражение аз прихващане с изплатени суми на ищеца по реда на чл. 220, ал. 1 от КТ. Претендира деловодни разноски.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 12 от ГПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т.т. 1 и 2 КТ:

Видно от материалите по делото, както и от неоспорения доклад по чл. 146, ал. 1 от ГПК, страните не спорят и съдът приема за установено по делото, че ищецът е работил по трудов договор с ответника на длъжността „..... Първоначално е подписал Трудов договор № РД 13-85/04.08.2017 г. /л. № 10/, в който е посочено, че е със средно образование, който трудов договор е изменен с Допълнително споразумение № 13/24/20.06.2018 г. /л. № 11/, в което отново е посочено, че е със средно образование, както и с Допълнително споразумение №

13/44/10.12.2019 г. /л. № 12/, в което отново е посочено, че е със средно образование. На 20.06.2018 г. , по време на подписването на първото споразумение и преди подписването на второто, на ищеца е връчена длъжностна характеристика за длъжността „Администратор информационни системи” /л.л. №№ 13-15/, в която е написано /VII,1, 1.1/, че за длъжността се изисква минимална образователна степен висше образование „магистър”. Предвид това, съдът приема, че ответникът е приел степента на образование на ищеца – средно, и е сключил, съответно – изменил, трудовия договор, независимо от вече въведеното именно от него-работодателя, изискване за висше образование за заемане на длъжността. Въпреки това, и независимо, че е нямало нормативно изискване за заемане на длъжността на ищеца, със заповед № РД-11-45/31.01.2022 г. , трудовото му правоотношение е било прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ – поради липса на необходимо образование и професионална квалификация. Това процедиране е незаконосъобразно, доколкото, както се посочи няма задължително нормативно изискване за висше образование за длъжността, а работодателят не може да приеме, че работникът без висше образование не отговаря на изискванията за длъжността, след като трудовият договор е сключен, независимо от въведеното вече от работодателя изискване за висше образование. Разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 6 от КТ предвижда изискването за висше образование като новонастъпил юридически факт след сключването на трудовия договор. В този смисъл за задължителните указания до съдилищата на т. 1А от ТР № 4/2017 г. на ОСГК на ВКС.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че исквете по чл. 344, ал. 1, т.т. 1 и 2 следва да се уважат.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 225, ал. 1 от КТ:

КТ дава възможност на незаконно уволнения да потърси обезщетение за уволнението си, като това обезщетение се лимитира законодателно до брутно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ уволнението, и за период от шест месеца, през които уволненият действително у останал без работа – чл. 225, ал. 1 от КТ. В конкретния случай, след незаконосъобразното уволнение, както се прие по-горе, ищецът е останал безработен, видно от огледа на оригинал на трудовата му книжка, извършен по реда на чл. 204, ал. 1 от КТ в откритото съдебно заседание от 07.06.2022 г. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 74-78/ и поддържаното от вещото лице в откритото съдебно заседание от 07.06.2022 г. , размерът на обезщетението за незаконно уволнение възлиза на 18 333,60 лв. , а на ищеца е изплатено обезщетение по чл. 220, ал. 1 от КТ в размер на 2 520 лв. Следователно, от обезщетението от 18 333,60 лв. следва да се приспаднат 2 520 лв. и получената разлика от 15 813,60 лв. присъди на ищеца на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 225, ал. 1 от КТ. Това е така, доколкото обезщетението по чл. 220, ал. 1 от КТ се дължи само при законно уволнение, каквото не е настоящото.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца

сумата от 914,48 лв. разноси по делото. На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 27,49 лв. разноси по делото. На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата от 761,14 лв.

Въз основа на гореизложеното, Софийски районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА , че ответника „... незаконно е уволнил ищеца АЛ. С. Й., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „...4 от заеманата длъжност „... със заповед № РД-11-45/31.01.2022 г. , и отменя заповед № РД-11-45/31.01.2022 г.

ВЪЗСТАНОВЯВА ищеца АЛ. С. Й., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „...4 на длъжността „... при ответника „...

ОСЪЖДА ответника „... да заплати на ищеца АЛ. С. Й., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „...4, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. чл. 225, ал. 1 от КТ, сумата от **15 813,60 лв.** , ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 28.03.2022 г. , до окончателното изплащане на сумата, като **отхвърля** иска в останалата част до пълния предявен размер от 18 333,60 лв.

ОСЪЖДА ответника „... да заплати на ищеца АЛ. С. Й., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „...4, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 914,48 лв. деловодни разноси.

ОСЪЖДА ищеца АЛ. С. Й., ЕГН: *****, адр. гр. София, ж.к. „...4 да заплати на ответника „..., на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, сумата от 27,49 лв. деловодни разноси.

ОСЪЖДА ответника „... да заплати на СРС, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, сумата от 761,14 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от обявяването му на 21.06.2022 г.

Препис от решението да се връчи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

Съдия при Софийски районен съд: _____